

Necrolóxica. Andrés Tarrío Barreiro (1970-2007)

Miguel Seoane García

Andrés Tarrío Barreiro naceu un dez de marzo do ano 1970 no lugar de San Miguel de Cora, pertencente ó concello pontevedrés da Estrada. Fillo único de Andrés e de Carme, criouse aquí como un rapaz de aldea daquela época, dedicado ós estudos e a brincar cos seus compañeiros pero tamén a traballar na casa, xa que seus pais tiñan unha gandería á que cumpría atender diariamente.

Os estudos de Bacharelato realizounos no instituto da veciña A Estrada de onde, despois de rematar COU, encamiñou os seus pasos cara a Santiago para estudar Filoloxía Galego-Portuguesa, carreira que rematou en xuño do ano 1994. Uns meses antes de acabar, empezou a traballar como lingüísta no xornal *O Correo Galego*, posto que o vincularía de aí en diante co Grupo Correo Gallego.

Ó mesmo tempo que se dedicaba á súa faceta de tradutor e de corrector para o devandito xornal, pasou a formar parte de varios suplementos que se publicaban nel, como ‘Descubrir’ e ‘Océano Internet’. Logo destes primeiros pasos como redactor, a dirección do xornal propúxose que pasase a formar parte da redacción de *El Correo Gallego*, o que dá principio á súa sólida carreira como xornalista.

Para alicerzar os coñecementos deste novo posto, realizou varios seminarios e cursos como o de ‘Deseño’ organizado pola Secretaría

Andrés Tarrío no Pazo de Oca. Fotografía de Henrique Neira.

Xeral para as Relacións cos Medios Informativos, ou o de 'Fontes Xornalísticas en Internet', celebrado na Facultade de Ciencias da Información de Santiago de Compostela no 1998. Ademais, aínda tivo un oco para formar parte da Área de Lingua e Cultura da Fundación Isla Couto-Instituto Galego de Estudos Comunitarios, con sede en Vigo, onde participou en diversos traballos, ademais de ser membro da Comisión de Toponimia do Instituto da Lingua Galega, no tocante ós concellos da Estrada, Cuntis, Moraña e Campo Lameiro.

Ó longo desta súa nova etapa como redactor, recibiu importantes premios, entre os que destacan a Mención Acreditativa do III Premio Xornalístico 'Manuel Reimóndez Portela-1998', por unha reportaxe publicada no suplemento 'Descubrir' de *O Correo Galego*, xunto a unha Mención especial do I Premio de Periodismo de Investigación-2003, por un traballo publicado neste mesmo suplemento.

Ó carón doutros compañeiros do xornal, participou en publicacións que saíron á rúa co gallo do Día das Letras Galegas, como '17 x 17. Galicia e a súa cultura e historia' ou 'E bañar-nos-emos-nas-

ondas'. Ó seu carón, da man da editorial Xerais, sacou do prelo *O labirinto virtual*, un libro dedicado ós novos recursos en liña para os estudantes galegos. Por suposto, nunca esqueceu a súa etapa como lingüista, e así formou parte do equipo de autores do Manual de Estilo de 'O Correo Galego'.

O seu carácter afable, xunto a unha bagaxe no eido profesional moi afianzada, fixo que fose requirido para impartir conferencias en múltiples institucións e centros. De entre elas paso a enumerar algunhas: *O galego nos medios de Comunicación: O Correo Galego*, conferencia impartida nas Xornadas Estivais da Lingua Galega, celebradas en Raxó; *Achegamento á figura de Rafael Dieste*, pronunciada na Casa do Mar de Raxó co gallo do Día das Letras Galegas, o 17 de maio de 1995; *Lingua e prensa a través da Historia*, no seo da Deputación de Pontevedra, en decembro do 1997; *Contacto e interferencias lingüísticas na prensa escrita*, pronunciada en Vigo no seo do I Simposio Internacional sobre o Bilingüismo, no 1997, ou, por último, *Contacto e interferencias lingüísticas*, pronunciada en Rianxo no seo do I Simposio da Traducción Literaria Hispanoamericana, no 1999.

Á parte deste inxente traballo, do que destaca sobre todo que o realizou en moi poucos anos, Andrés deixou un oco ben grande para a súa esposa Natividad Cancela, coa que casou en setembro do ano 2000. Precisamente, coñecera esta fermosa rapaza de Portomouro durante un curso de galego que impartira na Escola Galega de Administración Pública. Catro anos despois do seu casoiro nace Daniel, que cumpriu en xullo pasado tres anos de idade.

Nos últimos tempos, Andrés estivo dedicado ós cursos de Doutoramento, que realizou na Facultade de Ciencias da Información da Universidade Complutense de Madrid. Traballou, ata que a vida o deixou, na súa tese, que leva por título 'El cierre en la prensa: armonía y actualidad', dirixida por Jesús Timoteo Álvarez.

Unha das últimas actividades que puido levar adiante foi a viaxe que realizou a Lugo en novembro do ano 2006 cos compañeiros da Asociación de Periodistas Amigos do Camiño de Santiago, da que

formaba parte. Ademais, ata o último momento estivo colaborando co semanario 'Tierras de Santiago', escribindo, mesmo desde a cama do hospital, o seu artigo semanal.

Éme imposible resumir neste espazo toda a experiencia vital de Andrés Tarrío, polo que só intentei salientar algúns dos seus múltiples méritos profesionais e familiares. Quedan no peto moitas vivencias que pasamos xuntos e o moito amor que sentía cara á súa familia e amigos. Quedan tamén no peto abondos proxectos que non puido realizar, aínda que sempre convén deixar algúns para podermos reclamálos no ceo.